

عنوان مقاله:

تأثیر یک جلسه فعالیت برونگرا بر PGE2 و G-CSF خون

محل انتشار:

اولین کنفرانس علمی پژوهشی راهکارهای توسعه و ترویج آموزش علوم در ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

اصغر محمودی - دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه محقق اردبیلی

سودا صولت پتلو - دانشجوی کارشناس ارشد آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی، دانشگاه پیام نور تهران

سمیه سپه اجیرلو - کارشناس ارشد بیومکانیک ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

فعالیت ورزشی برونگرا معمولاً موجب آسیب عضلانی می شود. مراحل اولیه وقایعی که منجر به آسیب عضلانی می شود مکانیسم هایی است که سارکومرها را تخریب کرده و به دنبال آن زوجهای انقباضی تحریکی از هم می پاشند. پاسخ التهابی به این آسیب عضلانی توسط ترشح و تولید سیتوکاین های پیش التهابی مشخص می شوند. هدف از این تحقیق بررسی غلظت پلاسمایی واسطه های التهابی به یک جلسه فعالیت برونگرا است. بیست نفر مرد تمرین کرده برنامه انقباضات اکستریک را با وزنه، سه ست با 12 تکرار و 2 دقیقه استراحت بین آنها توسط دست غیر مسلط انجام دادند. قبل، بلافاصله بعد و دو ساعت بعد از فعالیت، نمونه خون اخذ شد. با استفاده از آمار توصیفی میانگین، جداول و انحراف استاندارد و آنالیز واریانس با اندازه گیری های مکرر و آزمون تعقیبی LSD اطلاعات بررسی شدند $P < 0.05$ نتایج نشان داد تغییرات PGE2 و G-CSF معنادار بودند که توسط آزمون تعقیبی هم تایید شده است. فعالیت اکستریک موجب تخریب مکانیکی سارکومرها شده که نشانه های این آسیب ظهور پروتئینها در خون است. تغییرات اندک مشاهده شده ناشی از پاکسازی سریع عوامل از خون و نیازهای متابولیک و اکسیداتیو اندک در حین فعالیت خاص می باشد. شدت فعالیت بر میزان آسیب، آزادسازی واسطه های التهابی و کوفتگی عضلانی موثر است

کلمات کلیدی:

دستگاه ایمنی، واسطه های التهابی، PGE2 ، G-CSF

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/482772>

